

Téma „objekt v krajině“ je dosti rozsáhlé a interpretačně bohaté, přesto se Janu Smržovi ne vždy daří naplňovat zadání své diplomové práce. Část pojednávající o barokní krajině není skoro vůbec propojená s další částí práce. Text je z větší části souhrnem různorodých volně sdružených citátů, u kterých není vždy zřejmá souvislost s tématem diplomové práce, nebo s tímto tématem souvisí volně. Velmi zajímavá, ale také s daným námětem málo propojená, je část, která se věnuje kyberprostoru. Objekt v krajině je také výrazný sociální fenomén, pozornost je mu, v této práci, věnována také pouze okrajově.

V teoretické části práce je dost informací o vlivu výpočetní techniky na způsob modelování a konstruování současné architektury, ale problému „objektu v krajině“ je věnována jen malá pozornost. Přesto je zřejmé, že autor má opravdový zájem a je citlivý na vztah architektury a krajiny. Tato empatie je zřejmá v části, kde popisuje krajinu, do které má být umístěn objekt, který vytvořil jako praktickou část. Samotná instalace je nedotažená a dá se říci, že dosti nahodilá. Samotný objekt je vizuálně atraktivní a má potenciál pro dobré včlenění do krajiny.

Didaktická část je dobře a přehledně zpracovaná. Plně využívá zkušenosti získané během studia a z vlastní výtvarné tvorby.

Navrhuji klasifikaci velmi dobře.